

Артемівський міськрайонний суд Донецької області
84500, м. Артемівськ, вул. Артема, 5.

Позивач: Публічне акціонерне товариство «Дельта Банк»
Адреса місцезнаходження: 01133, м. Київ, вул. Щорса, 36 – Б.
Код ЄДРПОУ: 34047020.
Засоби зв'язку: невідомі.

Відповідач: Фізична особа - громадянин України

Б [REDACTED]

Зареєстрований за адресою: 84500, Донецька обл., м. Артемівськ, [REDACTED]

Податковий номер: [REDACTED].

Тел.: [REDACTED].

Адреса для листування (отримання кореспонденції від Суду): 03186, м. Київ, вул.Авіаконструктора Антонова, 4. Приватне підприємство «ФОКС»/для Б [REDACTED]

Справа № 219/6634/2014-ц

Дата та час розгляду справи: 03 червня 2015 року о 13 год. 00 хв.

Клопотання

про закриття провадження у справі з урахуванням вимог Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 березня 2012 року за № 5 та роз'яснень, наданих у судовій практиці Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ та Верховного суду України

03 квітня 2007 року між Акціонерним комерційним інноваційним банком «УкрСиббанк» (правонаступником якого за договором купівлі-продажу прав вимоги є Публічне акціонерне товариство «Дельта Банк») та **Відповідачем** було укладено кредитний договір № 11136055000 (далі – **Кредитний договір**).

У 2013 році **Позивач** звертався до суду для вирішення спору між ним і **Відповідачем** з вимогами про стягнення з Відповідача всієї суми кредиту та відсотків шляхом стягнення коштів, в зв'язку з неналежним виконанням Відповідачем умов Кредитного договору.

Тобто, фактично, **Позивач** звернувся до суду з вимогою стягнути борг та вимогою встановити спосіб виконання судового рішення шляхом стягнення коштів.

07 серпня 2013 року Артемівським міськрайонним судом Донецької області, за цим позовом у справі за № 219/939/2013-ц, було вирішено цей спір щодо всіх боргових зобов'язань за **Кредитним договором** та стягнуто з Відповідача на користь Позивача заборгованість у вигляді всього тіла кредиту та всіх відсотків за кредитом шляхом стягнення коштів.

Зазначене рішення вже набрало законної сили (витяг з Єдиного державного реєстру судових рішень додається) і зазначені правовідносини перейшли в площину виконання судового рішення.

Однак, 31 жовтня 2014 року **Позивач** знову звернувся до суду з позовною заявою з вимогами про стягнення з **Відповідача всієї суми заборгованості у вигляді тіла кредиту та відсотків, в зв'язку з неналежним виконанням Відповідачем умов Кредитного договору**, а також заявив вимогу щодо іншого способу виконання судового рішення, а саме стягнення заборгованості за рахунок реалізації застави та продажу від імені **Відповідача** предмета застави.

Суддею Артемівського міськрайонного суду Донецької області Шевченко Л. В. (далі – **Місцевий суд**) за цією позовною заявою було відкрито провадження у справі за № 219/6634/2014-ц.

Тобто, фактично, **Позивачем** повторно заявлено одну і ту ж вимогу про стягнення боргу та нову вимогу про встановлення іншого способу виконання судового рішення.

В свою чергу, згідно положень розділу 6 глави 4 Цивільного процесуального кодексу України, затвердженого законом України від 18 березня 2004 року за № 1618-IV (далі - **ЦПК України**), питання щодо зміни способу виконання судового рішення не вирішується в порядку позовного провадження, а вирішується за заявою в межах положень частини 1 статті 373 **ЦПК України**, - що є підставою для закриття провадження у справі в цій частині.

В свою чергу, вимога **Позивача** про стягнення з **Відповідача** всієї суми заборгованості у вигляді тіла кредиту та відсотків, в зв'язку з неналежним виконанням **Відповідачем** умов **Кредитного договору**, не може розглядатись судом, оскільки згідно положень підпункту 2 пункту 17 Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 березня 2012 року за № 5 (далі - **Постанова Пленуму ВССУ № 5**) наявність судового рішення про задоволення вимог кредитора надає кредитору право лише на отримання сум, передбачених частиною другою статті 625 Цивільного кодексу України, затвердженого законом України від 16 січня 2003 року за № 435-IV (далі - **ЦК України**).

Тобто, після ухвалення рішення про стягнення суми боргу, кредитор має право на повторне звернення до суду лише для стягнення інфляційного нарахування на суму боргу, вираженого в національній валюті та на три проценти річних від простроченої суми боргу.

Однак, у вищевказаних вимогах **Позивача** не було заявлено про стягнення інфляційного нарахування на суму боргу та трьох процентів річних від простроченої суми боргу, а лише повторно заявлено вимогу про стягнення того ж самого боргу, який вже було стягнуто за рішенням Артемівського міськрайонного суду Донецької області від 07 серпня 2013 року у справі за № 219/939/2013-ц.

Таким чином, згідно положень пункту 2 частини 1 статті 205 **ЦПК України**, набрання законної сили рішенням суду від 07 серпня 2013 року у справі за № 219/939/2013-ц, ухваленим з приводу спору між тими самими сторонами (**Позивач і Відповідач**), про той самий предмет (стягнення всієї суми кредиту та відсотків) і з тих самих підстав (неналежне виконання **Відповідачем** умов **Кредитного договору**) є підставою для закриття судом провадження у цій справі за № 219/6634/2014-ц.

Ідентичної позиції дотримується Верховний Суд України в своїй ухвалі від 25 квітня 2007 року у справі за № 6-12873кс05 (витяг з Єдиного державного реєстру судових рішень додається), а саме, судом зазначено, що:

«Так, відповідно до договорів позики правові відносини сторін виникли у квітні та вересні 1996 року, спір сторін щодо цих договорів вирішено в 1997 році – рішення Малиновського районного суду м. Одеси від 5 березня 1997 року. З моменту ухвалення вказаного рішення, яким вирішено спір сторін щодо боргових зобов'язань ОСОБА_2, правовідносини сторін перейшли в іншу площину – площину виконання судового рішення. Ці правовідносини врегульовані спеціальним законом – Законом України «Про виконавче провадження». З підстав статті 374 ЦПК України (1963 року) позов ОСОБА_1 про стягнення боргу вже розглянутий судом, про що свідчить рішення суду від 5 березня 1997 року, а процесуальний закон не допускає повторного розгляду справи за тих же підстав, про той же предмет і між тими ж сторонами (п. 3 ст. 227 ЦПК України 1963р., п. 2 ст. 205 ЦПК України 2004 року).»

Окрім цього, такої ж позиції дотримується Верховний Суд України в своєму рішенні від 11 липня 2007 року у справі за № 6-5603св07 (витяг з Єдиного державного реєстру судових рішень додається), а саме, судом зазначено, що:

«Судом установлено, що в грудні 2004 року ОСОБА_1 зверталася в суд із позовом до ОСОБА_2 про стягнення боргу в сумі 5000 грн. за розпискою від 22 червня 2004 року. ОСОБА_2 у січні 2005 року заявляє зустрічні позовні вимоги про визнання договору позики недійсним.

Рішенням Малинського районного суду Житомирської області від 16 грудня 2005 року було відмовлено в задоволенні позову ОСОБА_1 та в задоволенні зустрічного позову ОСОБА_2.

За таких обставин 13 листопада 2006 року Малинським районним судом Житомирської області ухвалено рішення про стягнення з ОСОБИ_2 на користь ОСОБА_1 боргу в сумі 5000 грн. помилково, оскільки ці вимоги вже були розглянуті зазначеним судом у справі між тими ж сторонами, про той самий предмет, з тих же підстав (позивачка обґрунтовувала свої позовні вимоги одними й тими ж обставинами).

...

Провадження у справі в частині стягнення з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 суми основного боргу в розмірі 5000 грн. підлягає закриттю.»

В зв'язку з вищевказаним, не допускається повторне стягнення **Позивачем з Відповідача** одного і того ж боргу за один і той самий період часу, який виник на підставі одного й того ж **Кредитного договору**.

Враховуючи вищевикладене та на підставі положень статей 27, 66, 169, 205, 215 та 217 Цивільного процесуального кодексу України, затвердженого законом України від 18 березня 2004 року за № 1618-IV,

ПРОШУ:

1. Закрити провадження у справі № 219/6634/2014-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Б [REDACTED] [REDACTED] про стягнення заборгованості.

Додатки:

1. Витяг рішення Артемівського міськрайонного суду Донецької області від 07 серпня 2013 року у справі за № 219/939/2013-ц з Єдиного державного реєстру судових рішень.
2. Витяг ухвали Верховного суду України від 25 квітня 2007 року у справі за № 6-12873кс05 з Єдиного державного реєстру судових рішень.
3. Витяг рішення Верховного суду України від 11 липня 2007 року у справі за № 6-5603св07 з Єдиного державного реєстру судових рішень.

Відповідач

Б [REDACTED]

25 травня 2015 року